

Het wonder van Lourdes

door Mieke de Jong

Van 21 tot 26 mei 2011 gingen 48 Lebuinusparochianen op bedevaart naar Lourdes. Dankzij het voorbereidende werk van de Lourdeswerkgroep, de VNB, de begeleidende hotelleidster Wil Groen én de herderlijke zorg van pastoor Joachim Skiba konden de bedevaartgangers met volle teugen Lourdes (her)ontdekken.

Lourdes op het spoor komen.

‘Lourdes..... je moet het zelf meemaken, ervaren, voelen!’, horen we de organiserende Lourdes-werkgroepleden zeggen tijdens de kennismakingsavond.

En zo staan we na een voorspoedige vliegreis midden in Lourdes: sommigen eerst wat onwennig en verbouwereerd, maar allemaal nieuwsgierig en verwachtingsvol om in zes dagen het wonder van Lourdes op het spoor te komen én aan den lijve te mogen ervaren.

‘Met Bernadette het Onze Vader bidden

Elke (eucharistie)viering, de lezingen en overwegingen, ons bidden en zingen; alles staat in het teken van het jaarthema 2011: ‘met Bernadette het Onze Vader bidden’. We horen en mogen ervaren dat God onze Vader is, ook voor iedere mens persoonlijk. En we kunnen er dieper van doordrongen raken hoe Jezus ons Hem heeft doen kennen: barmhartig, vergevend en vol Vaderlijke liefde. We mogen ook, zoals Maria en in haar spoor Bernadette ons voorleefden, groeien in vertrouwen op God en groeien in overgave aan Zijn wil in ons leven.

Dit betekent dat je vanzelf ook bij het jaarthema van 2010 uitkomt: ‘het kruisteken maken’. Wat je in gebed aan Gods genade ontvangt (verticaal), wordt zichtbaar in je omgang met de mensen (horizontaal). In Lourdes zie je het kruisteken in levende lijve. Door Gods liefde zet je graag een stapje terug om een ander een steun in de rug te mogen zijn. De minder valide/zieke mens komt op de eerste plaats, krijgt altijd voorrang en wordt met een vanzelfsprekende zorg en liefde omgeven. Tegelijkertijd ervaar je hoe je van een zieke zomaar iets ontvangt dat de hemel doet openbreken.

Eén en alleen

Tijdens die dagen worden we tijdens de Licht- en Sacramentsprocessie één met de grote mensenmassa die zich luid biddend en zingend voortbeweegt, maar die zich ook ineens in een heilige stilte kan hullen.

We sluiten aan in de lange rij voor de grot, waar Maria aan Bernadette verscheen. Het heeft op ieder van ons een eigen uitwerking: verstillend, vragend, zoekend, versterkend, bemoedigend. Onze kaarsen met persoonlijke intenties vergroten de zee van licht of worden bewaard om op een ander moment het licht van Lourdes brandend te houden.

25.000 mensen, alsook de boeteviering en viering met handoplegging voor het betrekkelijk kleine groepje Nederlandse pelgrims (250 mensen) zijn gebeurtenissen zonder weerga.

Vaandeldrager Bernard Lobbert maakt steeds zichtbaar dat onze Lebuïnusparochie in die grote massa ook present is.

De drukte van de mensenmassa weerhoudt je er op een gegeven moment niet meer van om je ogen te sluiten en je dankbaarheid te uiten voor alle ontvangen genade, inzichten en kracht.

Je kunt een poos alleen zijn met Jezus in de Aanbiddingskapel of in de stille, nachtelijke uren tot Maria bidden bij de grot.

De Herder

De zorg en liefde waarmee we worden omringd, doet denken aan psalm 23. We komen niets tekort, we kunnen ons helemaal richten op God en op elkaar. Ons thuisfront omringen we met onze gebeden (en sms'jes). Aan het eind van de dag staat het eten op tafel, ons bedje is gespreid. We lachen heel wat af, trekken een middag de Pyreneeën in, delen vreugde en verdriet. De verbondenheid groeit met de dag.

Ook onze pastoor Joachim Skiba komt als herder goed tot zijn recht.

Anders dan in Lebuïnusland, waar hij vaak in gevecht is met de klok, afstanden en

vergadermomenten, kan hij hier de herder zijn, zoals God hem bedoeld heeft: als priester, als luisterend oor voor iedereen, als (be)dienaar aan iedere eettafel. Ook zijn droge humor komt goed uit de verf. Tijdens ons bezoek aan de Cité de Saint Pierre, (onthaalcentrum voor mensen met beperkte financiële middelen, net buiten Lourdes op de heling van de Béout) is hij helemaal in zijn element als we met onze Lebuïnusgroep de eucharistie in een kleine herderskapel vieren.

Het wonder van Lourdes

Het wonder van Gods ontvangen genade kun je ontdekken in Bernadette, die, zo klein als ze was, tegen alle weerstand in Maria's boodschap vorm en inhoud wist te geven.

Het wonder ontdek je in het Lourdeswater, dat als bron van Gods' geestkracht in miniflesjes of grote jerrycans naar huis wordt meegenomen. Op degenen onder ons die een bad genomen hebben, heeft het een zichtbare, bevrijdende uitwerking.

Het wonder zit in het ontstoken licht, in Gods Licht, dat we in ons hart mee naar huis mogen nemen om in onze gezinnen en in de Lebuinusparochie te laten schijnen.

Het wonder zit in de lucht, die doordrenkt is van alle gebeden in de opstijgende wierook. Het wonder leeft in de harten van jong en oud, van zieken en gezonden, die vol zijn van Gods liefde: gemeenschap en vriendschap groeien door 'betekenisvolle ontmoetingen': levensverhalen, geloofsverhalen. Ze mogen worden verteld en gedeeld. Ook in stilte delen we tranen en vreugde en reageren daarop met een handgebaar, glimlach of met een bevrijdend kaarsje dat voor je wordt opgestoken. Het wonder kun je ontdekken in de rotsen, waarop je kunt knielen om je via je biechtvader met God te verzoenen. Het wonder zit in de helende werking van de kruisweg, die we met elkaar biddend en zingend gegaan zijn.

Wonderbaarlijk mooi was de prachtige regenboog die ons op de terugreis tijdens de landing begeleidde en hemel en aarde verbond.

Terug in Lebuinusland

Wondertjes alom, te klein voor woorden, te groot om te benoemen wat zes dagen Lourdes met ieder van ons afzonderlijk en met ons als bedevaartgroep uit Lebuinusland gedaan heeft.

Vast staat dat het wonder van Lourdes 48 Lebuinusparochianen deed groeien in geloofsverbondenheid met God, met Maria, met Bernadette en met elkaar.

Mogen ons doen en laten, de film van Gerda Albers en de vele foto's dit zichtbaar maken.

'Lourdes.... inderdaad....je moet het zelf meemaken, ervaren en voelen..... .